

În felul acesta, sarcinile slavisticii noastre au trecut pe umerii generației mai tinere dinaintea de războiu, ale cărei rînduri erau destul de rîrite, după cum am arătat mai sus. În domeniul lingvisticii și-a asumat un rol de conducere prof. Bohuslav Havránek, iar în literaturile slave comparate Jiří Horák, care în ultimul timp se ocupă mai ales cu problemele folclorice și Frank Wollman dela universitatea din Brno. Moștenirea lui Josef Páta, în ceea ce privește limbile bulgara și soraba, a fost preluată acum de Antonín Frinta, iar ucrainistica, devenită cu totul independentă, e predată de Ivan Paňkevč.

Lîngă acești specialiști, al căror profil științific era cunoscut încă înainte de războiu, au luat loc și alții ceva mai tineri, din generația următoare. Astfel, în domeniul lingvisticii slave lucrează acum Josef Kurz, Antonín Dostál și Karel Horálek; în cîmpul literaturilor slave Julius Dolanský (fost Heidenreich) care, înainte de războiu, s-a ocupat cu literaturile sudslave. Însfîșit, cu problemele polonisticii se ocupă semnatarul acestor rînduri.

Chiar dela început, a fost nevoie să ne îngrijim de formarea cadrelor tinere, cărora noua organizare a învățămîntului superior le oferea multe posibilități de studii. Astăzi profesorii vîrstnici ca și cei de vîrstă mijlocie sînt înconjurați de numeroase cadre tinere.

În momentul de față, slavistica cehă s-a concentrat din nou la universitatea Carol. În urma reorganizării învățămîntului, catedrele reprezintă colective de lucru în sinul diferitelor discipline, cu sfere de cunoaștere mai largi sau mai restrînse. În afară de două catedre de bohemistică, celelalte limbi și literaturi slave au fost grupate în felul următor: o catedră de rusistică, unde se predau limbile și literaturile vechi și noi ruse, ucrainiene și bieloruse — apoi o catedră de slavistică, care, pe lîngă studiile de limbă și literaturi slave comparate, mai cuprinde și sfera limbii și literaturii slavone.

Tot de această catedră mai țin și celelalte ramuri ale slavisticii: polonistica, limba și literatura sîrbo-croată, bulgara și soraba. Însfîșit, avîndu-se în vedere poziția geografică și istorică a Ungariei, pe lîngă catedra de slavistică se fac și studii de limbă și literatură maghiară. În locul vechiului seminar slav, înființat de prof. Murko, funcționează acum un cabinet pentru filologia slavă, care dispune de o bogată bibliotecă.

Într-o măsură mai mică, slavistica e reprezentată și la universitățile din Brno și Bratislava, precum și la școala superioară pedagogică dela Olomouc, unde polonistica a luat o mare dezvoltare.

Institutul slav din Praga, fiind încadrat în sistemul institutelor științifice superioare de pe lîngă Academia cehoslovacă de științe, și-a reluat din plin activitatea. Institutul publică două reviste „Slavia” și „Byzantinoslavica”, continuînd astfel tradiția dinaintea de războiu.

De asemeni, pe lîngă Academie mai există și un Institut cehoslovaco-sovietic, înființat după războiu, cu trei secții: istorie, lingvistică și istorie literară. Institutul dispune de un periodic intitulat „Rusistica cehoslovacă”. Cu